

Preek van 16 oktober 2016 **Steven Barberien**
TE PAS EN TE ONPAS

Eigenlijk moeten we hen toch bewonderen, de getuigen van Jehova, die week in week uit de straat op trekken om hun boodschap aan de man of vrouw te brengen. En ja, ook ik vind hen soms opdringerig en zelfs vervelend, wanneer ze erop aandringen vooral hun blad maar eens te lezen, want dát zou de waarheid bevatten. Ik blijf liever bij de woorden van Paulus en zo bij de leer die ik gelovig heb aanvaard. Van kindsbeen af heb ik gehoord over die bijzondere God-Mens Jezus, die de Weg, de Waarheid en het Leven is.

En daar blijf ik bij, niet omdat het moet of gemakkelijk is, maar omdat ik in mijn leven werkelijk ervaar dat Hij er is voor mij en alle anderen. Op die momenten dat je moe bent, teleurgesteld of overweldigd door het kwaad dat geschiedt, door het lijden dat goede mensen treft, juist wanneer je je armen laat zakken..., dan ervaar ik Z'n hulp en bijstand. En heel vaak wordt die goddelijke hulp gegeven in en door mensen die je ondersteunen. Zij die niet kunnen toezien of toelaten dat je in elkaar zakt.

De afgelopen tijd heb ik me vaak de vraag gesteld: "Hoe moet het verder?" We zien allemaal dat de vergrijzing in ons vrijwilligersbestand en de verdergaande ontkerkelijking reden tot grote zorg is. Maar wat doe je eraan? Laat het God onbewogen dat dit alles gebeurt?

Het evangelie geeft eigenlijk al een antwoord op de vragen, een oplossing hoe ermee om te gaan. We moeten beseffen dat niet alles afhangt van onszelf of van onze inspanningen. Een boer kan ploegen, mesten, zaaien en water geven, maar wie geeft wasdom? Wie zorgt voor groeikracht? Juist ja, God. Dus ons niet aflatende gebed, ons vragen aan God om Zijn hulp en geestkracht is een noodzaak.

Er zijn 'ouderen' onder ons die zich weleens afvragen: "Wat kan ik nog betekenen voor onze parochie? Ik ben te oud om nog vrijwilligerswerk te doen..." Wel, ge kunt in elk geval het voornaamste en het meest noodzakelijke doen: bidden! Het gebed is de geestelijke ondersteuning van het werk dat pastores en vrijwilligers verrichten. En geloof me vrij, het is nodig! Blijf bij God aankloppen aan Zijn deur. Blijf Hem eindeloos bezoeken..., een beetje zoals die getuigen van Jehova doen bij ons.

Dring bij God aan, te pas en te onpas. En dan zal er zeker geloof te vinden zijn op aarde! Amen.